

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, hāt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikiem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, še se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj iz Celjske okolice.

Kakor znano, prišla je občina Celjska okolica, katera je bila nekaj let v nemčurskih rokah, po dolgih, ljutih borbah v roke poštenih narodnjakov. Akoravno so nasprotniki poskusili vse mogoče, da bi se vzdržali na krmilu, vendar je bilo vse zastoj. Meseca avgusta pr. leta morali so pobrati nemčurji kopita ter prepustiti gospodarstvo možem, kateri so bili za to postavno poklicani. Le-ti so vzeli v roke, močno zadolženo občino in poslopja v jako slabem stanu, tako da bode treba prav varčno gospodariti, da se poplača dolg in izdati tudi marsikateri goldinar za popravila pri zanemarnjenih občinskih hišah. Kljub temu prihranilo se je, kakor letni račun kaže, lansko leto 707 fl. 37 kr. — presežek, kakor se pri tej občini do sedaj še nikoli ni dosegel.

Da bodo občani Celjske okolice morali hoditi bosi, ali vsaj nositi opanke, če bodo volili v občinski odbor Slovence, kakor so nemčurji ob času volitev prerokovali in strašili volilce, to se tedaj ni izpolnilo; res pa je, da se sedaj bolje gospodari, akoravno je potreba pri poslopih mnogo opraviť. Celjski nemčurji so mislili, da brez njih občina Celjska okolica ne bode mogla izhajati ter da so le oni poklicani biti kmetom za varuhe; če to mislijo, pa se pač jako motijo.

V okolici imamo lepo število zavednih kmetov, katerim je varuštvo Celjskih nemčurjev, kakor ošabno obnašanje prejšnjega tajnika Hofmanna in njegovih pristašev že davno presegalo. Ako vprašamo sedaj občane v tem obziru, izrekli se bodo gotovo jako pohvalno; nobenega ni, da bi se v občinski pisarni nad strankami kregal in jim dajal nespodobne priimke, kakor se je to prej godilo; s strankami ravna se marveč lepo ter se jim postreže, kar in kolikor je mogoče. To in tako je prav; kajti kmetje so plačniki za vse občinske potrebe; pravico imajo tedaj zahtevati, da se ravná ž njimi lepo ter

vstreže njih zahtevam. Da so nemčurji potisnjeni čisto v kot, to jim seveda ni prav; hočejo imeti nove volitve, akoravno je novi župan nastopil še le meseca avgusta pr. l. svojo službo, ker upajo, da bodo spet prišli na krmilo; pa zavednost in značajnost naših kmetov nam je porok, da se ta želja nemčurjem ne bode nikoli več izpolnila.

Ob priliki volitve volilnih mož za letošnje državnozborsko volitev pokazala se je ta zavednost najbolj. Brez posebne agitacije prišlo je 80 (osemdeset) zavednih kmetov, najboljših posestnikov na volišče, kateri so izvolili enoglasno sedem narodnih volilnih možev. Omeniti je tukaj, da je bilo med temi volilci tudi nekaj takih, kateri so vlekli prej z nemčurji; a prišli so do prepričanja, da niso bili na pravi poti in pridružili so se sedaj rajši nam. Slava jim! V občini, kjer je toliko zavednih mož, pač ni ugodnih tal za nemčurske laži in nakane. Laž ima kratek rep in kdor si pomaga z lažjo, ta se ne more dolgo vzdržati.

Mi se tedaj nikakor ne bojimo novih volitev, ker smo prepričani, da imamo na naši strani tako lepo število značajnih mož, katerih raznovrstne laži Celjskih nemčurjev ne bodo zmotile. Zategadel pa svetujemo Mathes-ovemu hlapcu v Celju, nekemu Druškovič u, kateri pri vsaki priložnosti mirne okoličane z novimi volitvami straši, da naj rajši gleda na svoj poklic ter pazi na to, da ne bode znani oštir na Šmiklavskem hribu točil vina brez vžitninskega davka.

Pri tej priliki moramo omeniti tudi dopis v Celjski „vahterici“, v katerem neki Celjan občespoštovanega g. dr. Sernec-a nesramno napada in mu očita, da je le on kriv, da se je odpustil prejšnji obč. tajnik Hofmann. Temu dopisunu pač niso znane razmere, vladajoče za časa Hofmanna v Celjski okolici, še manj pa zmožnosti tega junaka. Resnica je, da se je že dolgo preje govorilo, da bode moral Hofmann popustiti službo, ker ni zmožen uradovanja,

kar lahko potrdi samo en pogled v pisma in bukve, katere je on pisal; a prejšnji obč. odbor si ni vedel pomagati, ker je mislil, da bode Hofmann, če se odpusti, zahteval penzijo, akoravno ni imel do te nikakoršnje pravice. Ne g. dr. Sernee, ampak celi občinski odbor je v svoji seji dne 17. avgusta pr. l. sklenil, da se odpove služba Hofmannu, ker se je videlo, da ne more opravljati te službe sam, temveč bi moral imeti še enega pomočnika in ker je, kakor je splošno znano, s strankami grdo ravnal. To in edino to je resnica, gori omenjeno očitavanje Celjskega dopisuna pa je gola laž ter se notira kot taka k drugim lažem Celjskih nemčurjev, s katerimi si hočejo vedno pomagati in s katerimi mečejo svojim somišljenikom pesek v oči.

Pobirki iz drž. volitev.

IV. Ljubo nam ni, toda odpreti moramo tudi še črno knjigo in v njej najdemo tale imena iz okraja levi breg Drave: Fr. Baumann iz Št. Kunigunde, Arnold Damian iz Št. Jurija na Pesnici, Kaspar Dreisiebner iz Špičnika, Pavel Doppler iz Št. Jurija na P., Jožef Fauland iz Krčevine, Jožef Ferk in J. Ferline iz Svičine, Jožef Hoisel iz Janžibrega, Janez Krambergger iz Razpoke Frice Lach iz Selnice na Dr., Anton Lavrenčič na Slemenu, Peter Lipp v Kamnici, Alojzij Lopič v Leitersbergu, Jožef Marinšek v Krčevini, Alojzij Marčič na Slemenu, Anton Nameznik na Valci, France Nekrepp iz Razpoke, Fr. Neubauer iz Selnice na Dr., Janez Pircher iz Leitersberga, Jože Posch iz Kamnice, Fr. Purgaj iz Leitersberga, Lad. pl. Rabcievčič iz G. Št. Kunigunde, Val. Rajšp iz Traguča, Jakob Rojs iz Rančjivraha, Fr. Rošker iz Kamnice, Jože Srnec iz Janžibrega, Šima Srnko z Valca, Miha Theichmeister iz Leitersberga, Karl Treiber iz Št. Jurija na P., Jurij Černe v Suškem dolu, Karol Ursig v Razpoki, Fr. Večernik in Jože Wiesthaler iz Brestenice.

Z desnega brega Drave štrlé nam nasproti imena: France Črne iz Razvanja, Mat. Falež iz Slivnice, Štefan Fašnik in Ferd. Gassner iz Št. Lovrenca na kor. žel., Miha Grašič iz Pivole, Janez Hrgot iz Sp. Hoč, Jože Ilgo iz Kot, Fr. Kaiser iz Pekar, Šima Klinc iz Činžata, Anton Lešnik iz Radvanja, Janez Mavrič iz Rotnega vrha, Rud. Millemouth iz Št. Lovrenca na kor. žel., Jože Petz v Studencih, Martin Pukelj iz Razvanja, Janez Reibenschuh s Pobrežja, Jaka Riečnik iz Rotnega vrha, Jože Rot iz Radvanja, Peter Rots Pobrežja, Mart. Schlamberger iz Zrkovec, Matija Stancer iz Studencev, Janez Visočnik s Pohorja, Jarnej

Vreznar iz Slivnice in Janez Vreznar iz Bohove. To so vam torej, Slovenci, možje drug za drugim vredni, da jim pokažete, kedar kje pride do nove volitve, svoje zobe, sicer pa dajo vas in vaša otroke tujcu pod peto.

Toliko lepše pa se svetijo imena gg. volilcev iz okraja Sl. Bistrice v zlati knjigi: A. Babšek iz Pečke, Jakob Brglez iz Statenberga, Jurij Črnoga od sv. Ane, Jožef Detiček iz Poličan št. 7, Jožef Detiček iz Poličan št. 27, Jarnej Dužaj s Htinja, Jarnej Gričnik iz Ritoznoja, Simon Hrastnik iz Sp. Polskave, Jurij Jernejšek iz Pretrež, Marko Juršič iz Sp. Nove vasi, Matej Kapun iz Črešnjevca, Jožef Koropec iz Studenic, Jožef Kos iz Lešije vasi, M. Lendovšek iz Makol, Štef. Lepej iz Dežna, Jožef Lubanšek iz Freiheima, Simon Lumežnik iz Kalš, France Mlakar iz Hošnice, Matija Motaln iz Sme-rečnega, Martin Novak iz Dežna, Vrban Vogrinc iz Modraž, Vinc. Vozel iz Kolbrka, France Papež iz Vrholj, Blaž Pliberšek iz Ciglenice, Blaž Tobijas iz Krotnice, Ferdo Pogorelec iz Pokoš, Anton Pohorc iz Pečke, Andrej Pohleven iz Stopnega, France Poljanec iz Stanovskega, Jožef Robar iz Gabernika, Valent. Zagadin iz Vrholj, Jožef Šega iz Htinja, Blaž Slatinšek iz Hrastovca, Jožef Smogavec iz Htinja, Peter Soršak iz Vrholj, Janez Strehar od sv. Martina na Pohorji, Franc Vantur iz Statenberga, Jakob Vehovar iz Sp. Ložnice, Matija Brdnik iz Osla, Jurij Virt iz Pirkove, Anton Bezjak iz Črešnjevca in Jurij Žnidar iz Laporja.

Nasproti tem vse hvale vrednim slov. možem, čijih imena bodo pri slov. ljudstvu v časti, dokler ostane zavedno in slovensko, nasproti tem, pravimo, pa stojé v črni knjigi tale imena: Lovre Ačko iz Vojtine, Jožef Baumann iz Pekla, Jožef Hojnik iz Gornje Polskave, Jožef Korošec od sv. Martina na Pohorji, Jakob Pernat iz Šmieberka, Miha Petek iz Bukovca, Boštjan Schwentmayer iz Sp. Polskave, Franc Stopar iz Gornje Bistrice, Štefan Trglec iz Šentovca, Gašpar Tomažič iz Gornje Bistrice, in Rihard Cizel iz Gornje Polskave.

Da je izmed teh znani glasún Baumann v Peklu pa železniški oštir Schwentmayer na Pragarskem nasprotnik, temu se ne čudimo, kajti zadnji je Nemeč, prvi pa ima ime Nemca, ali kako pridejo slov. kmetje do časti črne knjige, kako posebno ti od sv. Martina na slov. Pohorji? O Gorenji Polskava pa ne govorimo radi, kajti tam še cvete nemškutarija, kakor težko kje drugje v tem okraju. No, da so iz hudobnosti tam nemškutarje, tega vendar nočemo reči, raji mislimo, da je tam še svet zabit z deskami — nevednosti in vsled nje — nekršćanke ošabnosti. Upajmo, da še prisije tudi

tje v svojem času solnce slov. in krščanske zavednosti.

Gospodarske stvari.

Seme in njegova premenja.

Stare izkušnje kmetovalcev, logarjev in vrtnarjev pravijo, da rastlinam streže, če se s časom prestavijo na drugo zemljo. Če vedno na istem prostoru vzrejamo le edno rastlino, nam začne s časom pešati, ali se, kakor pravimo, zvrže in tako zahteva, da jej prostor ali mesto izpremenimo. Kar smo v tem povedali, to najležeje opazujemo na eno- in dveletnih rastlinah, katerih največ po vrtilih in njivah zasajamo. Da kaj podobnega na velikih gozdnih drevesih ne zapazimo sami, temu je kriv prekratki čas našega življenja, med tem, ko nekateri gozdni velikani stotine let prebijejo. Sicer pa je močno važno seme iz drugih krajev, in drugega podnebja dobivati in zasajati, kajti takšna zamena semen jako upliva na rast in prosovanje rastlin. Sploh pa takšni poskusi niso predragi.

Doma pridelano seme je v mnogem oziru še zmiraj najboljše, če tudi ni vselej najpopolnejše. Mnogokrat je v drugih krajih seme bolj popolno. Vendar pri domačem semenu se lahko sami prepričamo, je-li kaljivo, popolnem, zdravo ali ne. Tudi se moremo prepričati, da sodi tje, kjer se je pridelalo, z ozirom na zemljišče in podnebje. Iz drugih krajev prineseno seme moremo le tedaj mirni posejati, če smo se osvedočili, da je kaljivo.

Kedar smo sklenoli s semenom menjati, moramo ga iti iskat v take kraje, ki so našemu najbolj podobni. Če to ni mogoče, smemo seme jemati le iz bolj mrzlih krajev, kakor je naš.

Izkušnje učijo, da iz zamenjenega semena vzrejene rastline več časa dobro rastejo in se dovoljno obnesejo, če jim vreme, podnebje, lega itd. ugajajo. Isto velja tudi zastran pozvrstij, ki se tudi več časa ohranijo, ako niso nove razmere preveč različne od starih. To nam daje možnost tuje pozvrsti pri nas vzrejati. Vendar za drugo ali tretjo sejatev ali saditev treba zopet izvirnega semena. V dokaz služi ruski lan.

Po nekaterih deželah lan najlepše stori, se najbolj gotovo ohrani ter nareja najbolj dolgo steblovje. To so tiste dežele, kjer veliko dežuje in močne rose padajo, kakoršne so ruske pokrajine, Livlanska, Estlanska, Seelandska in sploh izhodno obrežje Baltiškega morja. Podobno mokrotni kraji nahajajo se v planinah in njihovem obližji, kajti tukaj pogosto dežuje in je vsled tega dno in zrak prizemljini vedno vlažen. Zavoljo tega nareja lan dolgo steblovje ter podeliva ovo naklonjenost tudi svojemu

semenu. Če pa vlaga pojema, krči se tudi dolgost lanovemu steblovju in vsa rastlina polagoma peša. Čem dalje smo torej proč od morja ali planin, tem manj vlažen imamo zrak in tem slabše nam prospeva lan ter sploh ne kaže nagnjenosti narejati dolgega steblovja.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 3. aprila v Gradci. Dne 4. aprila v Dobji. Dne 5. aprila v Rogateci. Dne 6. aprila v Vojniku, v Št. Lenartu v slov. goricah, v Mariboru in v Središči. Dne 7. apr. v Celji in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Brežiškega okraja. (Volitev okrajnega zastopa.) Prešel je zaželeni čas volitve v okrajni zastop, volili so 21. marcija veleposestniki, 23. mesto nemško, 24. kmečke občine. Pravico v veleposestvu ima 32 volilcev: od teh je 16 samostalnih, ostali se volitve udeležujejo skoz usta nemčurjev ali odpadnikov. Volitve se niso udeležili južna železnica, trapisti v Rajhenbergu in na vso žalost nemčurjev Anton Zorko; po tega sta se na dan volitve s kočijo peljala zagrizenca gg. Peške in pa Šnideršič. Ker je pa že mož bolj na onem svetu, zato se tudi v kočiji ni mogel na veliko žalost Pešketa in pristašev na volišče podati. Tako je prišlo le 29 volilcev, od teh samostojni. oskrbnik kneza Windischgrätz, Janez Malus iz Bizeljskega, g. Fran Gerec, Franc Gregorevčič iz Pišec, Jože Kovačič, Adam Držanič iz Artič, Arnšek in Mohorčič iz Vidma. Ivan Gerjovec iz Dobove, Anton Drugovič iz Zakot, g. Srebre in gosp. Andrej Levak iz Brežic, in to je lepo število 13 samostalnih in narodnih. Med temi se svetijo, kakor biserji, trije mladi volilci, ker so letos prvokrat značajno volili, ti so vrli možaki Arnšek iz Vidma, Ivan Grjovič iz Dobove, katerega so vsi begali, še celo baron Dumreicher ga je pregovarjal in se mu s škodo grozil, ali mladi Ivan je ostal v najhujših valovih skala v sredi celo zburjenega nemčurskega morja, tretji je Jože Kovačič, veleposestnik in cerkveni kjučar v Artičih. Mladi mož je še le pred nekaj meseci gospodar postal. Ženo ima iz dobre hiše, čeravno nam nasprotno. Temu možu gre posebna čast, kajti mnogo je moral prestati: od ene strani ga je tast, iz druge so ga Bizeljski gospodi na vso moč pregovarjali, samo da ne bi šel volit, v Brežicah pa so mu pretili, da mu ne bojo dali zaslužka v mlinu. To je bil silen boj v mladem srci, pa rajši se je zameril zagrizenemu tastu in Brežiškim špispurgerjem, kakor svojemu narodu; on je dobro prevedel, da mu je bolj dolžnost voliti za se, kakor njegovemu tastu za Dunajčana, pri katerem si je pooblastilo zberačil. Jože je zvest ostal, in s

tem pokazal, da ne potrebuje jeroba ne na Bizeljskem ne v Brežicah. To vam je novi biser v kroni ljube domovine. (Dalje prih.)

Iz Velike Pirešice. (Nikdar ni tako skrito, da bi ne bilo očito, ali volk v ovčji obleki.) Pod tema dvema naslovoma hočem danes vsej slovenskej Savinjskej dolini odkriti temoto, v katerej smo se do konca volitev v državni zbor nahajali. Vsakemu domoljubu, stanujočemu v prekrasnej Savinjskej dolini, bode gotovo znano, da se je do dneva volitve v državni zbor gostilna „pri zamorcu“ g. Anton Skoberne-ta dozdevala trdnjava narodnjakov v Celji. Ali žal, da smo se jako daleč varili. V pojasnjenje tega naj služi sledeče: Število 23 „Südst. Post“ od dne 21. sušca t. l. prinesla je imena vseh volilcev Celjskih znanelega framazona dr. Foreggerja in med njimi se tudi g. Anton Škoberna nahaja. Dosedaj se je sploh menilo, da zgorej omenjeni gospod pripada našej stranki, ali vse to mnenje dozdevalo se je meni nekako neverjetno, zakaj? Prvič zato, ker nikoli ni bilo videti slov. časnikov v njegovih prostorih. Drugič pa se je namesto teh šopirila „D. Wacht“, „Tagespošta“ in drugi enaki listi, katerih glavna naloga je ta, da smešijo slovenski narod. Slabo znamenje, kaj ne? To mi mora vsakdo pripoznati. Duh je voljan, a meso je slabo, tako smo tudi Slovenci. Hinavec ima večkrat dovoljno moč nas popolnoma oslabit in v svoje zanjke zaplesti. Ravno tako godi se nam ubogim narodnjakom. Mislimo človeku naše misli, in pospešitelju našega naroda pomagati, moramo pa sedaj po končanej volitvi popolno nasprotno spoznati. Hočem in moram tudi vprašati na tem mestu g. Antona Škoberneta, od katerega naroda se on veseli sedanjega stanja, ali od nemčurskega, framazonskega? Ne, ampak le od poštenega, v Savinjskej dolini stanujočega Slovence. Vprašam pa tudi, je-li to plačilo za mnogotero mu izkazano zaupanje? Po pregovoru: Lonec gre toliko časa k vodnjaku, da se ubije, moram tudi jaz danes reči, da se bode in se tudi mora gostilni g. Anton Skobernetu tako zgoditi, kajti dobro sem preverjen, da se nobeden zavedni Slovenec ne bode dal dalje časa več za nos voditi in da bode vsakdo s takšno mero vrnil, kakor se mu je posodilo. Naše geslo je: Svoji k svojim!

J. Č.

Iz Vojnika. (Drž. zbor.) Tukaj se je vršila volitev za drž. zbor prav mirno. Slovenci so sicer za en glas v majnšini ostali; pa temu se ni čuditi, ako se premisli, kako so Nemci pritiskali in žugali, posebno tisti, ki še vedno med Nemci zvonec nosijo. Vsled tega se jih je zares nekoliko zbalo, da so odpadli in pljunili v svojo skledo, akoravno so v srci Slovenci ali kdo bi jim tudi to zameril, ako premisli, v kakšni zadregi so bili! Večina Slovencev pa je stala,

kakor skala neomahljiva. Živeli! Nekoliko kmetov spada pod trg in le-ti so posebne hvale vredni. Nijeden ni odpadel ali skočil v nemški koš, dasiravno so se jim zlate gore obetale. Slava jim! Živeli! Kmetje se vedno bolj zavedajo svoje narodnosti in ljubijo svojo milo mater slovensko. Dasiravno so torej Slovenci za 1 glas propadli, zato ne obupajo, ampak zaupajo, da se prej ali slej vresničijo besede, koje je njihov narodni kandidat izgovoril v „Gospodarji“, ko se jim je zahvalil za toliko zaupanja, rekoč: „Prihodnjost bo naša“. Za Slovence je posebna sreča, da imajo med drugim v trgu tri močne slovenske stebre, koji se ne dajo omajati, še manje podreti. Ako bi Vojniški tržani še narodnega župana imeli, kakor ga imajo Škofljeveščani, tedaj bi se slovenska reč gotovo še bolj pospešila. Trški župan je sicer jako pošten, izveden in vsaki stranki enako pravičen gospod, zato ga tudi Slovenci zelo radi imajo: in ga spoštujejo, da bi le tako močno ne trobil v nemški rog! Pri volitvi, kakor slišim, je Slovence sosebno razveselilo videti, da so še naš ljubljani in obče spoštovani gospod pensionar kljubu rahlemu zdravju se dali k volitvi pripeljati. Vsi so hitro vedeli, da bodo za narodnega kandidata glasovali. Bog daj, da bi to njihovemu rahlemu zdravju kaj ne škodovalo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na prihodnji četrtek, dne 9. aprila snide se novi drž. zbor, na Dunaji in v soboto potem vzprejme Nj. veličanstvo svitli cesar gg. drž. poslance v slovesnem zaslišanju. — Ali pride v drž. zboru kedaj do stalne večine, to še je zmerom vprašanje; najbolj še se jezijo nemški liberalci, ker ne dobé krmila vlade v roke. Doslej so imeli veliko upanja na to. — Štajarski dež. glavar, grof Würmbrand, zatrjuje v „Tagesposti“, da ni imel nikoli namena spraviti kake „gospodarske stranke“ na noge. No, našemu grofu iz Borla je bilo grozdje še pač prekiselo. — Naši sosedje, nemški konservativci so jako veselili zadnjih volitev drž. poslancev, kajti iz njih se vidi, da se njih stranka jako množi. Se ve, da smo tudi mi tega veseli. — Slov. posojilnice na Koroškem so prava sreča za tamošnje kmete ter se množi njih število vidoma. O svojem času bodo one tudi v političnem oziru slov. kmetom na srečo. — Mesto Ljubljana voli dee 7. aprila na mesto pok. dr. Poklukarja poslanca v drž. zbor in je edini kandidat J. Kušar, predsednik obrtnijske zbornice. — Na novi železnici iz Ljubljane v Kamnik so imeli na velikonočni ponedeljek prvi zabavni vlak in se ga vdeležilo nad 300 ljudi. — V Gorici stavi se novo poslopje za žensko učiteljišče, toda ljudje niso zadovoljni s prostorom, na ka-

terem se postavi. Dež. šolski svet pa ne mara poslušati tega glasú — Sedanji župan v Trstu, dr. Pitteri je bolji nasproti slov. ljudstvu, kakor njegov prednik, toda laški listi se zaletavajo sedaj zoper njega prav grdo za voljo par slov. besed, katere je izgovoril. Najhitreje se jih bode g. župan ustrašil in postal, kakor prej dr. Bazzoni. — Za gotovo se pričakuje, da se ovrže volitev dr. Vergontini za Istro v drž. zboru, potem pa se izvoli dr. Laginja, iskren Hrvat. — Hrvaški ban, grof Khuen-Héderváry je dobil visoko odlikovanje ter je postal vitez zlatega runa. — V Zagrebu se pripravljajo za veliko gospodarsko razstavo. — Ogerska vlada dobi zadrego, kajti nekaj madjarskih napetnežev se zoperstavlja cesarski pesmi: „Bog ohrani“, najbrž zato, ker se poje v njej „cesarja“. Svet se vpraša, kaj poreče vlada na to. Kakor pa stojé stvari sedaj, najbrž jim privoli, da se izpremeni beseda „cesar“ v pesmi v „kralja“. — Poljski drž. poslanci so neki odločno zoper to, da pride nemška liberalna stranka do vlade. Vprašanje pa je, če bodo vedno ostali pri tej misli.

Vunanje države. Ruski poslanec pri sv. očetu v Rimu, grof Izvoliski se je povrnil na svoje mesto in misli se, da pride sedaj že vendar-le do kake pogodbe med carjem in papežem gledar na pravice katoliške cerkve v Rusiji. Mi še nimamo tega upanja. — V italijanskem drž. zboru je bilo veliko hrupa za to, ker so avstrijski žendarje na italijanskih tleh ujeli vojaškega begunca. Naša vlada pa ga je na to izpustila ter biva sedaj na ital. zemlji. Naj ga le imajo! — Pri francoskih republikancih je veliko veselja, ker je ruski car odlikoval z redom sv. Andreja predsednika republike, Sadi-Carnota. Tako odlikovanje dobijo sicer le vladarji in tiči torej v tem odlikovanji v resnici nekaj, najbrž to, da ste Rusija in Francija v tajni zavezi. Kakor je podoba, dobijo v Belgiji postavo o splošnji volilni pravici. Tamošnji liberalci ali bolje framazoni si obetajo, da pride potem njih stranka do večine v drž. zboru in vsled tega tudi do vlade. — Angleška vlada se boji, da se ji francoska vlada postavi po robu zavoljo Egipta, kjer ima ona doslej skorej sama vso oblast, francoskim ministrom pa to ni po volji. — Čedalje bolj se vidi, da Bismarek kljubuje nemškemu cesarju ter da hoče po vsej sili nazaj na mesto drž. kancelarja. No to se brž ne izgodi, kajti cesar Viljem ima trdno voljo in torej ni verjetno, da vzame starega lesjaka nazaj v službo, v kateri še mu lahko bolj kljubuje, kakor je to poprej delal. — Na novo se zatrjuje, da tišči ruska vlada svoje vojaštvo na meje avstrijske in nemške. Ako je na tem kaj resnice, potem ne bode dolgo več, pa imamo vojsko, čije konca nihče ne pozna. — V Sofiji, glavnem mestu Bolgarije, je

nekdo vstrelil Belčeva, ministra za drž. finance, misli se, da se je to zgodilo na rovaš Rusije. — Srbija je dobila novo postavo o vžitnini ali dachu na pijače: se ve, da postava meri na to, da dobi vlada prav obilo denarja — Turški minister za drž. finance, Agob-paša je odstopil in sicer zato, ker ni imel več denarja, da splača uradnike in vojake. Se ve, da je potem težko biti minister. — Iz Afrike se poroča, da je abesinjski neguš ali vladar. Menelik vse Italjane iz svoje dežele izgnal. Prav je storil. — V severni Ameriki imajo ljudje hudo hripo, hujo, kakor je bila lani pri nas ter jih vsled nje umrje neki vsak dan na tisoče. — V deželi Manipur, v Aziji, so se domači ljudje vzdignili zoper angleške vojake ter so jih veliko pobili. To je za Anglijo huda novica.

Za poduk in kratek čas.

Vesela aleluja.

(Pripoved iz Savinjske doline.)

Sneg, kateri je pokrival hribe in doline, je zginil, stalilo ga je gorško spomladansko solnce, in pregnal ga topli jug. Zemlja začela se je ogrevati, zvončki, prve cvetke spomladnje, so veselo oznanjevali, da je minola zima, in da je nastopila vesela vigred. Ptičke žvrgolele so veselo, skakljaje od veje do veje, ker zdaj ni več treba revicam stradati in zmrzovati, povsodi najdejo si že živeža dovolj. Vse je veselo. Priden kmetič dela veselo na polji, orje in poseva oves ali jaro žito, sadi podzemljice in kopa v vinogradih. Zopet se slišijo lepe vesele pesmi čez doline in odmevajo glasi ukanja od gore.

Veliki teden je. Približali so se prelepi prazniki velike noči; vesela aleluja se bode prepevala, praznjevalo se bode ustajenje Gospodovo. Vse se veseli in pripravlja na veselo veliko noč. Otroci, pa tudi odraseni ljudje se veselijo vesele aleluje. Hiše se snažijo, pobelijo; tla, klopi in mize belo pomijejo, krog poslopja se vse osnaži in spravi v lepi red, kakor da se pričakuje zelo veliki in imenitni gost. Saj pa bode tudi prišel zelo imenitni in veliki gost k vsem, v vsako hišo in borno bajto bode prišel zmagovalec smrti in pekla, sam Gospod in Izveličar Jezus Kristus.

Tudi pri Pušniku v Zagošči snažila je še mlada žena krog borne, lesene a čedne bajtice. Poprej pobelila je že tudi malo sobičo z apnom; umila mizo in klopi, ter prav lepo očedila vse, kar je bilo pri hiši. Bila je še mlada žena, a njeno lepo obličje bilo je blede in njene modre oči bile so zarudele. Gotovo je veliko noči v solzah prebedela. Pri delu bila sta vedno krog nje, zal 5 let stari deček in blaga 6 let stara deklica. Dolgi čas ni njej bilo, vedno stavila sta otroka mnogovrstno vprašanje do nje,

na katero ji je bilo odgovarjati. Lepa otroka sta bila. Sicer v zakrpani a lepo snažni obleki, le tudi njeno mlado lice bilo je bledo in medlo.

Bilo je velike sobote dan. Iz sosednjih hiš videl se je dim valiti iz dimnikov, kjer so blage gospodinje kurile v peč, da spečejo potem kolače in kruha iz bele pšenične moke, skuhajo povojenega mesa in klobas za blagoslovljenje. Povsodi so imele pridne gospodinje veliko posla s peko in kuho ter drugo pripravo za veliko noč, le gospodinja pri Pušniku ni si dala nič opraviti s tem poslom. Ko je v hišici in od zvonaj vse lepo pospravila in počedila; oblekla je drugo sicer borno a čedno in snažno obleko; umila je tudi otroka svoja ter nju oblekla v čedno zakrpano obleko ter jima rekla s solznimi očmi:

„Zdaj pa pojdemo Bogeca gledat in pa molit v cerkev“. Otroka sta veselja poskočila, in deček, mali Janezek je rekel:

„Tam pri Bogeču bomo pa za ateja molili, jelite mama?“ Žena je objela in poljubila nedolžnega sinka in obrisala si ob njegove kodraste lase svitle solze iz oči ter odgovorila:

„Se ve, da bomo molili in prosili ljubega Boga za našega dragega ateja, da bi se skoraj vrnili domu“.

„Jelite, mama; vprašala je zdaj bleda hčerka, da bodo potem koj prišli ateju domu, ko bomo prosili ljubega Boga za njih?“

„In kruha bodo prinesli ateju seboj, jelite mama?“ vpraša zopet deček.

Blaga žena globoko izdahne in odgovori: „Se ve, da bode vse tako, le lepo molita in prosita ljubega Boga za dragega ateja. O, ljubi Bog je dober, on bode naše prošnje že uslišal.“

(Konec prih.)

Smešnica 14. Madjar stoji na ulici v Beči ter šteje za kratek čas golobe, ker se jih mu je zdelo veliko. „Madjar“, vpraša ga na to čevljarski učenec, „Madjar, ali ne veste, da tu ne sme nihče šteti golobov? Koliko ste jih že šteli?“ „Deset“, odvrne klaverno Madjar. „Tedadaj plačate za vsacega po 10 kr., vkup 1 gld.“ Madjar mu plača ter odide kimajoč z glavo. Ko potlej pride domú, pripoveduje to svoji ženi ter dostavi: „Švab je neumen, pa sem ga zato ukanil. Naštel sem bil 25 golobov, plačal pa sem mu jih le deset. Terem tété.“

Razne stvari.

(Posojilnica.) Slov. posojilnica v Celji obhaja dnes desetletnico svojega delovanja in je vsled tega nocoj ondi slovesni „večer“ tamošnjih in rodoljubov iz bližnje okolice.

(Cerkveno petje.) O velikonočnih praznikih je nastopil v Mariboru prvokrat zbor pevcev in pevk, ki si jih je č. g. Ljud. Hudo-

vernik, korni vikar stolne cerkve, izučil ter je petje zbora, prav v duhu sv. cerkve, jako dopadlo. Po mestu je čez-nj vse le ena hvala.

(Nagla smrt.) Franc grof Meran, sin nadvojvode Ivana in Ane baroninje Brandhöfske, roj. Plohelj, je umrl v Opatiji še le v 52. letu svoje dobe. Ranjeji grof je bil jako znana oseba, posebno na Štajarskem.

(Iz učiteljstva.) G. Filip Vogrinc, učitelj na Velki, je postal ravno tam nadučitelj in učitelj v Rakovnici g. Adolf Antozevič, doslej podučitelj v Ločah.

(Drevo.) Na vrtu je padlo hruševno drevo na Janeza M., 60letnega hlapca pri županu v Brezji blizo Podčetrčka ter ga je pri priči ubilo.

(Dopolnilne volitve.) V Mariboru so te dni dopolnilne volitve v mestni zastop. Dasi se zdržijo volitve konservativni volilci, vendar pa so kar tri stranke k redu, da ti pomolijo volilno ceduljo, če te je volja jo vzeti.

(Za dijaško kuhinjo) so darovali č. gg. And. Keček, kaplan v Trbovljah 6 fl., Jak. Košar, župn. v gornji Pulskavi 5 fl., Fr. Hrastl, župn. v Ribnici 5 fl., Jak. Merc, kaplan v Ribnici 1 fl., Rup. Šuta, dekan zavvrški 5 fl., ormoški okrajni odbor 25 fl., Fr. Šegula, provizor pri sv. Duhu 2 fl.; Greg. Hrastl, kaplan v Slivnici 5 fl., Jak. Marzidovšek, vojaški kaplan 3.40 fl., Dav. Meško, župn. pri Kapeli 3 fl., Mart. Gaberc 10 fl., Anton Vetrnik 1 fl., Fr. Štauffer, učitelj 1 fl., neimenovana 32 kr. Bog plati!

(Krojaštvo.) G. Matija Kunc, krojaški mojster v Ljubljani, je izdal slov. knjigo: „Taleta ali nova učna metoda v prikrojevanji oblačil za dame“. Našim krojačem na deželi, ki znajo dobro slovenščino, kakor se ona piše v bukvah, pride ta knjiga prav dobro, kajti naučijo se iz njih lahko, kako da se izdeluje dobra ženska obleka. Dobi se knjiga pri gosp. spisateljci v Ljubljani.

(Zelezница) iz Poličan skozi Loče v Konjice se dodela že brž ko ne do konca letošnje jeseni. Vsaj tako se misli pri dež. odboru v Gradci, ki ima to delo na skrbi.

(Narodnost.) V Mariboru občuje neki 15.931 prebivalcev v nemškem, 2653 v slovenskem, 36 v českem, 4 v poljskem in 306 (vojaškov) v rumunskem jeziku. „Mbg. Ztg.“ pripoveduje z vidnim veseljem, da se je število Slovencev v 10 letih pomnožilo samo za 222, ne pove pa, koliko tisočev se jih zakriva za nemškim plaščem.

(V Šmartnu) pri Slov. Gradci se je naštelo, kakor se nam piše, za 44 ljudi manj, kakor jih je bilo 10 let poprej. To pa je prišlo od tega, ker so v tem času tri kočje podrli, 2 pa ste prazni in tistokrat je bilo navzočih kacic 30 ciganov. Slovenci so, razven dveh pravih in enega po sili Nemca, vsi prebivalci Šmartinske župnije.

(Od Save.) V Rajhenburgu so dobili že vendar-le Slovenca za župana. Doslej pa se je šopiril na županjem stolu mož, ki bi bil lahko in še rajši kje v rajhu za župana, kakor je bil v slov. trgu.

(Novačenje.) V tem meseci se vrši novačenje in sicer je dne 2. in 3. aprila v Mozirji, dne 6. aprila na Vranskem, dne 27. in 28. aprila v Šmarji, dne 30. aprila in 1. pa 2. maja je v Konjicah.

(Popravek.) V zadnji številki „Slov. Gosp.“ se je na zadnji strani v „Bilanci Južnostajerske hranilnice v Celji“ po naključni vrnila pomota: „registrovana zadruga z neomejeno zavezo“. Ker „hranilnica“ ne more biti „zadruga“, zato sodimo, da so naši bralci to pomoto sami popravili.

(Tatje) so ukradli vola iz hleva Janeza Lešnika v Framu ter so ga gnali v Slov. Bistrico k mesarju M. Tu pa jih je zasačil posestnik ravno v tem, ko so jemali kožo z vola.

(Za družbo duhovoiikov) so meseca marcija vplačali č. gg Bogatej 10 fl., Meško Mart. 6 fl., Naprudnik 4 fl., Hrčič 4 fl., Petan 3 fl., (letn. pl. do 1. 1884) Rotnik 2 fl., Arzenšek Mat. 2 fl., Klavžer Fr. 2 fl., Kolar Ant. 2 fl., Raktelj 1 fl., Pajek 1 fl., Brglez Fr. mlj. 1 fl.

Loterijne številke:

Gradec 28. marcija 1891	5, 48, 76, 24, 9
Dunaj „ „	20, 89, 37, 43, 57

Zahvala.

Moje stanovanje in gospodarska poslopja so mi dne 5. marcija zgorela.

Ogerska francoska družba — franco-hongroise — v Gradcu mi je že dne 11. marcija škodo vcenila v mojo zadovoljnost in mi je dnes denar v gotovem izplačala. Za to urno in dobro odškodovanje se ji torej zahvaljujem priskrčno.

Na Ptuj, dne 25. marcija 1891.

Ana Koderman v Hodošah.

Mat. Brunčič m. p.	Jan. Rurbah m. p.
priča.	priča.

Naznanilo.

Gosp. Ig. Hladnik je zložil „20 Marijnih pesem“ za mešan zbor in se dobé pri čast. gosp. Fr. Norbert Gregl-**nu**, učitelju v N a z a retu. Cena 60 kr., po pošti 3 kr. več.

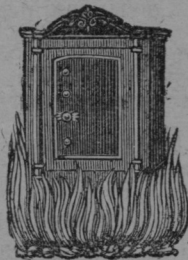
Učenec

iz dobre družine, kateri ima veselje do trgovine; z dobrimi šolskimi spričevali, ki tudi nekaj nemški zna, se takoj sprejme v prodajalnici z mešanim blagom Leopolda Starkel v Ptuj. 1-2

Karl Pirch-ova

Ključarska delavnica

Maribor, grajske ulice (Burggasse) št. 28
priporoča

proti vlamu in ognju
varne blagajnice,
kakor tudi svoje
škrinjice (kasete)

in proti vlamu zavarovane

ključanice

na najboljši način izdelane,
isto tako **dverne zapore**, brezhrupne,
posebno za **vhodna vrata**.

Vsprejemlje vsakovrstna ključarska dela,
strelovođe, hišne telegrafe itd. itd. 3-20

☛ Nizka cena. Vestno delo. ☛

Znamenit zaslužek,

3-15

ki vedno narašča in dolga leta traja, dobodo izurjene in zanesljive osebe (njihovo dosedanje življenje mora biti neomadeževano), katere pridejo z ljudmi pogostoma v dotiko. Dosluženi žendarji in podčastniki imajo prednost. Pisma pod naslovom: G. S. 1891 Graz poste restante.

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, boleznj v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljše duha in telo okrepčajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 5

Benediktu Hertl, graščaku v Goliču pri Konjicah.

V najem se daje hiša, nekaj gospodarskega poslopja, lepo dvorišče, 1450 m² veliki vrt za zelenjavo in mnogo sadunosnega drevja — malo uro od Maribora — od 1. aprila t. l. za 65 gold. na leto. Od meseca julija t. l. pa se zamore k temu posestvu še drugi del gospodarskega poslopja in 7 oralov zemljišča z lepimi travniki v najem dobiti. Posestvo usoja za vrtnarstvo in mlekarstvo. — Natančna pojasnila daje Ivan Weixl, nadučitelj pri Devici Mariji v Puščavi. Pošta Št. Lorenc na kor. žel. 1-2

Zateške hmeljeve sadike

najboljše kakovosti, prodaja po nizki ceni hmeljeva prodajalnica

Edmund-a Stern v Zateci. 4-5

Gospodarstvena semena,

namreč lucernsko, štajarsko, kozušček itd., vsa travna, poljska in sočivska semena, vsakovrstne peške in lesne stržene, veliko zalogo cvetličnih semen, zgodnjih in poznih krompirov, poljski mavec, priporoča dobro sortirana prodajalnica za semena 3-3

M. Berdajs v Mariboru.

Turnska ura.

Prav težka in močna cerkvena ura, katera četrtine bije je zgotovljena in na prodaj; teže ima čez 5 centov in bo za 100 let trpela. Ravno tako tudi velike orglje blizo dodelane z 16 spremeni. Vse se po nizki ceni proda v dveh obrokih pri Franc Rateju na Ponkvi pri juž. žel. 1-3

„Oves Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji: raste na visoko od 5-6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več kakor 50 kil za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljati zneska ali poštenu povzetju franco na vsako poštno postajo

Benedikt Hertl, 5-8
veliki posestnik na grajščini Golič pri Konjicah.

Zateških hmeljskih sadik,

pravih, prodam vsako mero s poroštvo, da gotovo kal poganjajo. Prve vrste Zateške mestne hmeljeve sadike à 7 gld., prve vrste Zateške okrajne hmeljeve sadike à 6 gld. za tisoč komadov. Tudi prevzamem hmelj za prodajo.

A. L. Stein, 3-3

prodajalnica s hmeljem v Zateci, Česko.

Za vinogradnike!

Priporočam svoje dobro izdelane

Vakuum-Peronospora-brizgalnice

bakrene, znotraj pokositrene z zaklopko. Komad 14 fl. Ako kdo vzame 6 komadov, dobi 7% popusta.

Vunanja naročila proti povzetju ali gotovini. S spoštovanjem 2

Albert Fiebiger,

kotlar, Maribor, koroške ulice.

Velika žganjarija R. Wieser-ja v Hočah (Kötsch)

prideluje in razpošilja najboljšo in najcenejšo žganico. 3

Južno-štajerska hranilnica v Celji.

Aktiva.

Bilanca.

Pasiva.

Posojila so na 648 strank in sicer:			Hranilne vloge od 821 strank .	510.096·83	
a) na zemljišča	452.838·05		Kapitalizovane obresti:		
b) občinam	3.896·88		I. semestra fl. 5.534·37		
c) na zastave	350·—	457.084·93	II. semestra „ 8.518·38	14.047·75	
Zaostale obresti od posojil		992·35	vkup		524.144·58
Pri raznih denarnih zavodih začasno naloženi denar	52.100·—		Leta 1890. za leto 1891. predplačane obresti od posojil		4.424·16
Obresti od tega denarja	954·—	53.054·—	Čisti dobiček 1. januarija 1890.	101·16	
V poštni hranilnici naloženi denar	1.187·55		Prebitek kot čisti dobiček 1. 1890.	2.022·14	2.123·30
Obresti	11·97	1.199·52			
Inventar lani	687·60				
„ letos	85·23	772·83			
Vrednost knjižic in tiskovin	300·—				
Gotovina dne 31. decembra 1890	17.288·41				
Vkup:	530.692·04		Vkup:	530.692·04	

Celje, dne 31. decembra 1890.

Mihael Vošnjak m. p.
predsednik.

Dr. Ludovik Filipič m. p.
pisarnični ravnatelj.

Anton Ziegler m. p.
tajnik.

S knjigami primerili in v redu naši:

Celje, dne 11. marcija 1891.

Anton Goričar m. p.

Za upravni odbor:
Franc Škubic m. p.

Janez Hausenbichler m. p.